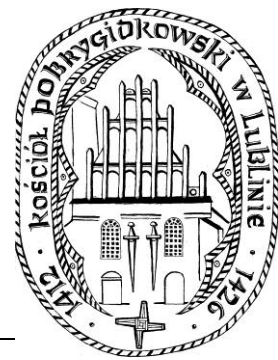

Buletyn Rektoratu

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, 20 LUTEGO 2022 r. NR 8 (481)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek, prof. KUL
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń, prof. KUL
ks. prałat dr Franciszek Przytuła
ks. mgr Piotr Tylus
ks. dr Marcin Zieliński

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

NIEDZIELA i ŚWIĘTA

7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

ŚWIĘTA W DNI POWSZEDNIE

7.00; 8.00; 11.00; 16.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

7.00; 7.30; 11.00; 18.00

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

ZAPRASZAMY!

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄ NA KONTO:**

13 81870004 5013 0240 2112 0003

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Dziękujemy!

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 21 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 21

7.30 O uzdrowienie z choroby nowotworowej

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (21/30)

11.00 +Ryszard Badzio (1r.)

18.00 +Elżbieta Ratajowicz – Mikołajczak

WTOREK, 22 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 22

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (22/30)

11.00 +Krzysztof Maciąg (11r.), zmarli z rodzin Maciągów i Kunów

18.00

ŚRODA, 23 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 23

7.30

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (23/30)

11.00 +Stanisław (34r.), Elżbieta (2r.)

18.00

CZWARTEK, 24 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 24

7.30

8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (24/30)

18.00 +Jarosław Putowski

18.00 Do Świętej Rodziny z Nazaretu za wstawiennictwem św. Piotra o przebaczenie za popełnione grzechy i łaskę nieba dla śp. +Leopold, Maria, Zygmunt Sulowscy, Aniela, Józef, Feliks Styk, Marianna, Tomasz Pędzisz

PIĄTEK, 25 lutego

7.00

7.30 +Helena (23r.), Maria, Bolesław, zmarli z rodziny Koziełłów, za dusze w czyścisku cierpiące

11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (25/30)

18.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 25

18.00 +Henryk Żytyński

SOBOTA, 26 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 26

7.30 +Stefan (93r.)

11.00 O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę i wstawiennictwo Matki Bożej oraz o dar potomstwa dla Jagody i Dariusza w rocznicę ślubu

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (26/30)

11.00 +Zofia Szczucka (2r.)

18.00 +Stanisław, Bronisława, Maria, Bartłomiej Mazur

18.00 +Jan (46r.), Marianna (30r.)

18.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski dla Marii i Mirosława Kulig z okazji imienin

8 NIEDZIELA ZWYKŁA, 27 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 27

8.00

9.30 +Stanisław Nakonieczny (45r.), Karolina Nakonieczna, Stanisław, Irena Nakoniecznych, Marian Krzysiak

11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (27/30)

11.00 +Andrzej Lipiński (3r.), zmarli z rodzin Lipińskich, Sławińskich, Sikorów, Królików, Krzymowskich, Szymańskich

12.00 zarezerwowana

13.15 Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo

16.00 +Bronisława (24r.), Bronisław (23r.) Muda, Barbara, Henryk Muszyński

18.00

SŁOWO NA NIEDZIELE

Lękam się zadać pytanie:

czym jest miłość na ścieżkach życia współczesnego człowieka? Boje się, gdyż otrzymam tysiące odpowiedzi i od każdego, jak podczas walentynkowej sondy ulicznej, i nie będę wiedział, która z odpowiedzi jest najważniejsza.

Lękam się pytać o miłość, gdyż zbyt wielką jest tajemnicą..

Lękam się pytać o miłość, żeby nie okazało się, że wszyscy nie mamy racji, że tylko dotykamy miłości, jakby przez mgłę lub po omacku, kierując się własnymi kryteriami, niedojrzałymi emocjami, ludzkimi kalkulacjami... Lękam się pytać o miłość, by nie doszło do zgrzytu z dzisiejszą mową Chrystusa?

Trudna jest ta mowa, któż jej może słuchać? – w myślach naśladowujemy apostołów, też lękających się niejednokrotnie słów Mistrza. *Czyż i wy chcecie odejść?* – pyta Chrystus. I jakaś wewnętrzna siła podpowiada nam mówić: *Panie do kogóż pójdziemy, Ty masz słowa życia wiecznego.*

Słowa życia – to słowa o miłości, prawdziwej miłości, do której droga wiedzie przez miłość nieprzyjaciół... Nie oszukujmy się - to trudna miłość! Ale tylko ten, kto zdał egzamin z takiej miłości może się nie lękać, taki jest na właściwej drodze, drodze swego Mistrza.

Miłość nieprzyjaciół. Czy to znaczy, że nieprzyjaciele są ważniejsi od przyjaciół, od żony, męża, rodziców, dzieci? Nie! Egzamin z miłości nieprzyjaciół wyrasta przede wszystkim z faktu, że jest ona bezinteresowna. Kocha się kogoś nie za coś, ale za to, że jest! W miłości nieprzyjaciół ta bezinteresowność objawia się szczególnie wyraźnie, jeśli nie najbardziej: *Jeśli bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują, jakąż za to dla was wdzięczność?*

Relacje: „coś za coś i tylko tyle tobie, ile ty mnie” to raczej miara sprawiedliwości, która kreuje nasze relacje społeczne – jak najbardziej potrzebna, ale czy są one miarą miłości? Według słów Chrystusa – nie. Potrzeba owej bezinteresowności, gotowości czynienia dobra i dawania siebie także tym, od których trudno spodziewać się wzajemności, trudno oczekiwać pozytywnej odpowiedzi na nasz dar miłości. To niezwykle trudne zadania dla tych, którzy nie lękają się i szukają miłości prawdziwej, jej zwycięstwa w życiu... Czy jest możliwe? Nie jest to łatwe zadanie, co nie oznacza, że niemożliwe...

(xjj)

22 lutego

Święto Katedry św. Piotra

Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Od IV w. chrześcijanie rzymscy znali i obchodzili święto Katedry świętego Piotra, wspominając, że Apostoł był biskupem tego miasta. W ten sposób składali hołd św. Piotrowi za to, że właśnie w Rzymie założył gminę chrześcijańską i miasto to obrał za stolicę chrześcijaństwa. Ponieważ jednak święto wypadało dawniej często podczas postu, dlatego w wielu stronach, np. w Galii, zaczęto je obchodzić 18 stycznia. Z biegiem lat ustaliły się zwyczajowo dwa święta: 18 stycznia Katedry św. Piotra w Rzymie, a 22 lutego Katedry św. Piotra w Antiochii. Według bowiem bardzo dawnej tradycji św. Piotr miał najpierw założyć swoją stolicę prymasa Kościoła Chrystusowego w Antiochii, gdzie przebywał kilka lat, zanim udał się ok. 42 roku do Rzymu i tam poniósł śmierć męczeńską. W 1558 roku papież Paweł IV ustalił ostatecznie 18 stycznia jako pamiątkę wstąpienia na tron rzymski św. Piotra, a 22 lutego na obchód święta objęcia stolicy w Antiochii. Oba święta obchodzone początkowo w Rzymie Paweł IV rozszerzył obowiązkowo na cały Kościół łaciński. W bazylice św. Piotra w Rzymie za głównym ołtarzem, w absydzie, jest tron (katedra), na którym miał zasiadać św. Piotr. Do V w. znajdował się on w baptysterium bazyliki św. Piotra. Droгоценna relikwia składa się jedynie z wielu kawałków drewna, spojonych od dawna bogato zdobionymi płytami z kości słoniowej. Słynny budowniczy bazyliki św. Piotra, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), zamknął ów tron w potężnej, marmurowej budowli. Ta właśnie katedra stała się symbolem władzy zwierzchniej w Kościele Chrystusa tak w osobie świętego Piotra, jak również jego następców. Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościołem Chrystusa,

jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy.

Piotr faktycznie sprawował najwyższą władzę w Kościele po wniebowstąpieniu Pana Jezusa. Mamy na to wiele dowodów, które nam przekazał św. Łukasz w *Dziejach Apostolskich*. To Piotr proponuje w miejsce Judasza wybór następcy (Dz 1, 15-26). Jego propozycja zostaje przyjęta. Piotr przemawia do tłumu w dzień Zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 5-38) i do najwyższej Rady żydowskiej (Dz 4, 5-12). Piotr został aresztowany przez Heroda jako głowa Kościoła (Dz 12, 1-19). To w końcu Piotr rozstrzyga na soborze apostołskim, żeby ewangelizację rozszerzyć także na pogan i że neofitów nawróconych z pogaństwa należy zwolnić z nakazów judaizmu (Dz 15, 1-12).

O pobycie św. Piotra w Rzymie piszą Ojcowie apostołscy. Św. Klemens I Rzymski (koniec wieku I) pisze o męczeńskiej śmierci św. Piotra i Pawła w Rzymie. Św. Ignacy (+ 107) mówi w Liście do Rzymian: "Nie jak Piotr i Paweł rozkazuję wam". Św. Papiasz (I-II w.) podaje, że Marek napisał Ewangelię wtedy, gdy Piotr był w Rzymie (Euzebiusz, *Historia Kościoła*, III, 39). Św. Ireneusz (+ 202) relacjonuje: "Mateusz wydał między Żydami w ich języku Ewangelię wtedy, gdy Piotr i Paweł w Rzymie głosili Ewangelię i zakładali Kościół" (*Adversus haereses*, III 1, c. 1). Tertulian (+ ok. 240) zapisał: „Jeśli przybędziesz do Italii, masz Rzym... O, jak szczęśliwy to Kościół, któremu całą naukę wraz ze swoją krwią przekazali Apostołowie, gdzie Piotr rodzajem męki zrównany z męką Pańską, gdzie Paweł ukoronowany śmiercią Jana” (*De praescripto*, c. 36). Wreszcie świadectwo św. Kajusa, kapłana rzymskiego (ok. 210): „Mogę pokazać ci groby Apostołów Piotra i Pawła. Bo gdy pójdziesz do Watykanu albo w kierunku Ostii, znajdziesz groby tych, którzy ten Kościół założyli” (Euzebiusz, *Historia Kościoła*, II, 25).

Dowodem najwymowniejszym, że św. Piotr był w Rzymie i że tam poniósł śmierć męczeńską, jest jego grób. Według podania miał on znajdować się w bazylice św. Piotra pod konfesją. Badania przeprowadzone przed rokiem 1950 potwierdziły głos tradycji. Znalezione tam śmiertelne szczątki Apostoła.

Współcześnie wśród chrześcijan istnieją jednak spory dotyczące zakresu władzy papieża. Z tego powodu Sobór Watykański I (1870) wydał następujące orzeczenie dogmatyczne: „Nauczamy przeto i orzekamy, według świadectw Ewangelii, że Chrystus Pan bezpośrednio i wprost św. Piotrowi Apostołowi obiecał i powierzył prymat

władzy nad całym Kościołem Bożym... Jeśliby tedy kto powiedział, że św. Piotr Apostoł nie jest przez Chrystusa Pana ustanowiony księciem wszystkich Apostołów i głową widzialną całego Kościoła walczącego, albo że otrzymał on od tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa wprost i bezpośrednio tylko honorowy a nie prawdziwy prymat władzy, niech będzie wyklęty”.

Biskupi rzymscy zawsze uważali się i byli uważani za bezpośrednich następców św. Piotra Apostoła. Warto podać przynajmniej kilka przykładów:

W latach 93-96 wybuchł w Koryncie spór gwałtowny pomiędzy wiernymi a tamtejszą hierarchią. Pomimo że żył jeszcze w Efezie św. Jan Apostoł, hierarchia Koryntu odwołuje się do biskupa Rzymu, którym był wówczas św. Klemens I. Ten wystosował do chrześcijan w Koryncie bardzo autorytatywny list.

Św. Wiktor I ok. 190 roku wysłał do wszystkich biskupów list, wzywający ich, aby zwołali synody i rozpatrzyli sprawę daty Wielkanocy. Kiedy synod w Efezie uchwalił datę przeciwną tej, jaką wprowadził papież, św. Wiktor rzucił na tamtejszych biskupów klątwę.

Św. Stefan I (+ 267) pod groźbą klątwy nakazał biskupom Afryki ze św. Cyprianem na czele uznać chrzest udzielony przez heretyków za ważny. Mimo oporu jednostek wszyscy biskupi opowiedzieli się wówczas za papieżem.

Św. Juliusz I (+ 352) w liście do biskupów Afryki uzala się, że bez jego wiedzy złożono ze stolicy biskupiej św. Atanazego, patriarchę Aleksandrii, a przecież powinni wiedzieć, "że jest zwyczajem naprzód pisać do nas, aby stąd według sprawiedliwości wszystko było rozstrzygnięte". Tak więc papież rozciągał władzę nawet nad patriarchami.

Św. Syrycjusz (+ 399) uzasadnia troskę o czystość wiary tym, że "nosi ją w nas Apostoł Piotr, który nas, dziedziców swych, strzeże".

Na Soborze Efeskim (431) legat papieski zasiadał na honorowym miejscu zaraz obok cesarza. A oto fragment jego przemówienia: "Nikom to nie jest wątpliwym, owszem wszystkim wiekom jest znane, że św. Piotr, Książę i Głowa Apostołów, kolumna wiary i fundament katolickiego Kościoła, otrzymał od Pana naszego Jezusa Chrystusa... klucze królestwa niebieskiego. Dana mu została władza związywania i rozwiązywania, który aż do tego czasu i zawsze w swych następcach żyje i sądzi. Tegoż tedy według kolejności następcą, najświętobliwszy Ojciec nasz, biskup Celestyn, nas, zastępców swoich, na ten synod posłał". Na

ponad 200 biskupów tam zebranych nikt nie zaprotestował.

Podobnie nikt nie wyraził sprzeciwu, kiedy na Soborze Chalcedońskim (451) przemówił legat papieski, nazywając papieża wprost "Głową wszystkich Kościołów", chociaż było wówczas zgromadzonych ok. 600 biskupów. Kiedy odczytano na tymże soborze list papieża św. Leona, potępiający błędy Eutychesa, zgromadzeni ojcowie zawołali: "Piotr przez Leona przemówił!".

Stąd też Sobór Watykański I miał prawo orzec: "Nauczamy przeto i oświadczamy, że Kościół Rzymski z ustanowienia Pana posiada naczelną władzę nad wszystkimi Kościołami. Władza ta Kościołowi Rzymskiemu przysługuje na mocy zwykłego porządku rzeczy. Tę władzę biskup rzymski otrzymał bez niczyjego pośrednictwa... Względem niej mają też obowiązek hierarchicznej uległości i posłuszeństwa pasterze każdego obrządku i każdego stopnia godności oraz wierni, tak każdy z osobna, jako też wszyscy razem wzięci, nie tylko w sprawach wiary i obyczajów, ale również w tych, które należą do karności i rządów Kościoła na całym świecie... Jeśliby więc kto mówił, że papież ma tylko obowiązek nadzorowania lub kierowania, a nie najwyższą i pełną władzę rządzenia całym Kościołem... niech będzie wyklęty".

Święto Katedry św. Piotra przypomina, że Stolica Piotrowa jest podstawą jedności Kościoła. Kościół modli się, aby „pośród zamętu świata nasza wiara pozostała nienaruszona”.

za: *brewiarz.pl*

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

Bezimienna – 300,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek (22.02.) godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

WYDAWCA:

**Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej
20-004 Lublin, Narutowicza 6
Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000
tel./fax +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>**